

První letošní číslo časopisu se věnuje především otázkám etiky. V článku „Etické dimenze české zdravotní politiky“ píše Petr Háva, že v politické praxi české zdravotní politiky po roce 1990 dochází často k dominanci ekonomických otázek a zájmů a opomíjení ostatních společensky podstatných dimenzí, jako jsou vývoj zdravotního stavu a jeho determinant, řízení rizika výskytu nemocí veřejným pojištěním a objektivizace existujících problémů (*pozn. neuvádíme úplný výčet*). V zahraničním diskursu je věnována větší pozornost sociálnímu kontextu reforem a jejich etickým dimenzím.

Barták s Malinou informují o 29. konferenci Asociace škol veřejného zdravotnictví v Evropě (ASPHER). Předmětem sdělení Hany Paterové je etika ve veřejné politice. Článek Pavly Maškové „Vybrané aktivity OECD v kontextu etických dimenzí zdravotní politiky“ reflektuje pohled OECD v oblasti zdravotní politiky a uvádí, že integrující myšlenkou přístupu OECD je orientace na dlouhodobou udržitelnost zvyšováním efektivnosti, účinnosti a kvality produkce zdravotnických služeb. Upozorňuje, že OECD

přispívá k tvorbě evidence-based poznatkové základny pro formulaci efektivní zdravotní politiky. O vybraných aktivitách WHO v kontextu etických dimenzí informuje Olga Angelovská: v roce 2002 zahájila WHO Iniciativu Etika a zdraví. Této problematice se věnuje speciální oddělení Department of Ethics, Trade, Human Rights and Health Law (ETH). Janečková a Malina uvádějí, že jedním z hlavních úkolů a priorit zdravotní politiky ČR by mělo být zajištění dostupné, kvalitní a zdravotně sociální péče o dlouhodobě nemocné a nesoběstačné seniory. Upozorňují na opomíjení základních principů spravedlnosti a sociální rovnosti v péči o staré lidi (článek „Dlouhodobá péče o seniory z pohledu ekvity“).

Mezi další zajímavá sdělení patří úvaha „Kam kráčíš psychiatrie?“, „Lidoví léčitelé a poskytování péče ve zdravotnickém zařízení“ a zpráva o konferenci „Evidovat nebo léčit?“

Jaroslav Kríž